

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kibővített negyedik tanács)

2007. július 11.*

A T-443/05. sz. ügyben,

az **El Corte Inglés, SA** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviseli: J. Rivas Zurdo ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képvisele: J. García Murillo, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban:

Juan Bolaños Sabri (lakóhelye: Torrelano [Spanyolország], képviselik: P. López Ronda és G. Marín Raigal ügyvédek),

* Az eljárás nyelve: spanyol.

az OHIM első fellebbezési tanácsának (az R 1191/2004-1. sz. ügyben) 2005. szeptember 21-én, az El Corte Inglés, SA és Juan Bolaños Sabri közötti felszólalási eljárással kapcsolatban hozott határozatával szemben benyújtott keresete tárgyában,

**AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (kibővített negyedik tanács),**

tagjai: H. Legal elnök, I. Wiszniewska-Bialecka, V. Vadapalas, E. Moavero Milanese és N. Wahl bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. december 16-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. július 24-én benyújtott válaszbeadványra,

a 2007. május 10-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

¹ 2001. november 9-én a beavatkozó a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű

különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (továbbiakban: OHIM).

- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a „Pirañam diseño original Juan Bolaños” szövelemeket tartalmazó, alábbi ábrás megjelölés volt:

- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i megállapodás (a továbbiakban: nizzai megállapodás) szerinti 16., 21. és 25. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, az alábbi leírással:

- 16. osztály: „Papír, karton és ezen anyagokból készült termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; nyomdaipari termékek, könyvkötészeti anyagok; fényképek; papíripari cikkek; papíripari vagy háztartási ragasztóanyagok; anyagok művészek részére; ecsetek; írógépek és irodai cikkek (bútorok kivételével); tanítási és oktatási anyagok (készülékek kivételével); csomagolásra szolgáló műanyagok (amelyek nem tartoznak más osztályokba); játékkártyák; nyomdabetűk; klisék”;

– 21. osztály: „Eszközök, edények és tartályok háztartási és konyhai célokra (nem nemesfémből és nem nemesfém bevonattal); fésűk és szivacsok; kefék (az ecsetek kivételével); kefégyártáshoz használt anyagok; takarító eszközök; vasforgács; nyers vagy félig megmunkált üveg (kivéve az építéshez használt üveget); üveg-, porcelán- és fajanszárak, amelyek nem tartoznak más osztályokba”;

– 25. osztály: „Ruházati cikkek, cipők, kalapárak”.

4 A bejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2002. szeptember 23-i, 76/2002. számában tették közzé.

5 2002. november 28-án a felperes felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben. A felszólalást a PIRANHA spanyol szóvédjegyekre alapították, nevezetesen:

– az 1978. február 28-án lajstromozott 790520 sz. védjegy, a 25. osztályba tartozó, következő áruk tekintetében: „Ruházati cikkek, beleértve a magas szárú lábbeliket, cipőket és papucsokat”;

– az 1998. március 20-án lajstromozott 2116007 sz. védjegy a 18. osztályba tartozó, következő áruk tekintetében: „bőr és bőrutánzatok, ezen anyagokból készült olyan termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; állatbőrök és irhák; utazótáskák és bőröndök; esernyők, napernyők és sétatálcák; lovaglőostorok, zsekétálcák, nyergesárak”.

6 A felszólalás a védjegybejelentésben foglalt valamennyi áru ellen irányult.

- 7 Felszólalásának alátámasztásaként a felperes a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, és (5) bekezdésében foglalt okokra hivatkozott. A felperes azt állítja, hogy fennáll az összetévesztés veszélye a szóban forgó védjegyek hasonlósága, a bejelentett és a korábbi védjegy által jelölt áruk hasonlósága miatt, valamint ez utóbbi jó hírneve miatt.
- 8 2004. július 1-jén az OHIM értesítést küldött a felperesnek, amelyben felhívta arra, hogy nyújtsa be a 790520 sz. korábbi védjegy használatára vonatkozó bizonyítékokat. Mivel ezeket a megadott határidőn belül nem kapta meg, a felszólalási osztály ezért kizárólag a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján hozta meg a határozatát.
- 9 2004. október 29-én a felszólalási osztály részben helyt adott a felszólalásnak a 25. osztályba tartozó „ruházati cikkek, cipők, kalapárúk” tekintetében, és ezek tekintetében elutasította a bejelentést. A felszólalási osztály úgy vélte, hogy a közösségi védjegybejelentésben szereplő, 25. osztályba tartozó áruk, és a 2116007. sz. korábbi védjegy árujegyzékének 18. osztályba tartozó áru bizonyos mértékben hasonlóak. A szóban forgó megjelölések összevetése nyilvánvaló vizuális és fogalmi hasonlóságokat, valamint bizonyos mértékű hangzásbeli azonosságot tárt fel. Ennélfogva a felszólalási osztály azt állapította meg, hogy fennáll az összetévesztés veszélye.
- 10 A felszólalási osztály – a korábbi védjegynek a 40/94 rendelet 8. cikke (5) bekezdése értelmében vett jó hírnevét alátámasztó bizonyítékok hiányában – elutasította a felszólalást a 16. és 21. osztályba tartozó áruk tekintetében.
- 11 2004. december 15-én a beavatkozó fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a felszólalási osztály határozata ellen.

- 12 2005. szeptember 21-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM első fellebbezési tanácsa helyt adott a fellebbezésnek, és a felszólalást teljes egészében elutasította. A fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a szóban forgó áruk jellege és rendeltetése eltérő, azokat más gyártók állítják elő, és eltérő forgalmazási csatornákon keresztül értékesítik őket. A fellebbezési tanács szerint a termékek között nincs verseny vagy egymást helyettesítő viszony, és ennél fogva azok nem tekinthetők hasonlóknak. Ezenkívül úgy vélte, hogy a szóban forgó termékek közötti esztétikai kiegészítő jelleg túlságosan szubjektív ahhoz, hogy ezt figyelembe lehessen venni. Mivel az áruk hasonlóságának feltétele – amely ahhoz szükséges, hogy meg lehessen állapítani az adott területen az összetévesztés veszélyének fennállását – nem teljesült, ezért a fellebbezési tanács nem tartotta szükségesnek a szóban forgó megjelölések közötti hasonlóság, illetve esetleges azonosság mértékét vizsgálni.

A felek kérelmei

- 13 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - kötelezze az OHIM-ot a „PiraÑAM diseño original Juan Bolaños” közösségi védjegybejelentés 25. osztályba tartozó áruk tekintetében történő elutasítására;
 - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

14 Az OHIM írásbeli kérelmeiben azt kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság elsődlegesen:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

- utalja vissza az ügyet a fellebbezési tanácshoz annak érdekében, hogy az értékelje a szóban forgó áruk közötti kapcsolat súlyát a jelen ügyben az összetéveszthetőség megítélésénél;

- kötelezze a feleket saját költségeik viselésére,

vagy másodlagosan:

- utasítsa el keresetet;

- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

15 A tárgyaláson az OHIM úgy nyilatkozott, hogy kérelmeit úgy kell értelmezni, hogy az Elsőfokú Bíróság mérlegelésére bízta a döntést.

- 16 A tárgyaláson a beavatkozó úgy nyilatkozott, hogy azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság utasítsa el a keresetet.

Indokolás

A felek egyes kérelmeinek elfogadhatóságáról

A felek érvei

- 17 Az OHIM kifejti, hogy a felperes kereseti kérelmeinek arra irányuló része, hogy az Elsőfokú Bíróság kifejezetten utasítsa őt a „PiraÑAM diseño original Juan Bolaños” közösségi védjegybejelentési kérelem elutasítására, elfogadhatatlan. Az OHIM emlékeztet arra, hogy az Elsőfokú Bíróság nem utasíthatja az OHIM-ot, ez utóbbinak viszont kötelessége az ítéletek rendelkező részéből és indokolásából levonni a következtetéseket.
- 18 Saját kérelmeit illetően az OHIM úgy véli, hogy nincs akadálya annak, hogy csatlakozzon a felperes valamely kereseti kérelméhez, vagy hogy a döntést az Elsőfokú Bíróság mérlegelésére bízza, ez utóbbi tájékoztatása érdekében minden olyan érvet előterjesztve, amelyet megfelelőnek tart.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 19 Kereseti kérelmeinek második részében a felperes arra kéri az Elsőfokú Bíróságot, hogy utasítsa az OHIM-ot a „PiraÑAM diseño original Juan Bolaños” közösségi védjegybejelentési kérelem elutasítására a 25. osztályba tartozó áruk tekintetében.
- 20 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az OHIM valamely fellebbezési tanácsának határozata ellen a közösségi bírósághoz benyújtott kereset alapján indult eljárás során – a 40/94 rendelet 63. cikkének (6) bekezdésének megfelelően – az OHIM-nak meg kell tennie a közösségi bíróság ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság nem utasíthatja az OHIM-ot, ez utóbbinak viszont kötelessége a közösségi bíróság ítéleteinek rendelkező részéből és indokolásából levonni a következtetéseket (az Elsőfokú Bíróság T-331/99. sz., Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld kontra OHIM [Giroform] ügyben 2001. január 31-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-433. o.] 33. pontja; és a T-202/04. sz. Madaus kontra OHIM – Optima Healthcare [ECHINAID] ügyben 2006. április 5-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-1115. o.] 14. pontja). Következésképpen a felperes arra irányuló kérelme, hogy az Elsőfokú Bíróság utasítsa az OHIM-ot a védjegybejelentési kérelem elutasítására, elfogadhatatlan.
- 21 Ami az OHIM azon kereseti kérelmeit illeti, amelynek értelmében a döntést az Elsőfokú Bíróság mérlegelésére bizza, emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint nincs akadálya annak, hogy az OHIM csatlakozzon a felperes valamely kereseti kérelméhez, vagy hogy a döntést az Elsőfokú Bíróság mérlegelésére bizza, ez utóbbi tájékoztatása érdekében minden olyan érvet előterjesztve, amelyet megfelelőnek tart (az Elsőfokú Bíróság T-107/02. sz., GE Betz kontra OHIM – Atofina Chemicals [BIOMATE] ügyben 2004. június 30-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1845. o.] 36. pontja, és a T-53/05. sz. Calavo Growers kontra OHIM – Calvo Sanz [Calvo] ügyben 2007. január 16-án hozott ítéletének [EBHT 2007., II-37. o.]). Ugyanakkor az OHIM nem nyújthat be a fellebbezési tanács határozatának hatályon kívül helyezésére vagy megváltoztatására irányuló kérelmet a keresetlevélben nem szereplő ponttal kapcsolatban, vagy nem terjeszthet elő a keresetlevélben fel nem

hozott jogalapot (az Elsőfokú Bíróság T-379/03. sz., Peek & Cloppenburg kontra OHIM [Cloppenburg] ügyben 2005. október 25-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-4633. o.] 22. pontja).

- 22 Mivel az OHIM arra szorítkozott, hogy az Elsőfokú Bíróság mérlegelésére bízta a döntést, ezért kereseti kérelmei elfogadhatóak.

Az ügy érdeméről

- 23 Hatályon kívül helyezésére irányuló kereseti kérelmeinek alátámasztásaként a felperes egyetlen, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.

A felek érvei

- 24 A felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg azt, hogy nem áll fenn semmiféle hasonlóság a bejelentett védjeggyel jelölt, 25. osztályba tartozó áruk, és a korábbi védjeggyel jelölt, 18. osztályba tartozó áruk között. A felperes emlékeztet arra, hogy az áruk és szolgáltatások osztályozása kizárólag adminisztratív célból történik, és hogy ezek a termékek közötti alapvető kapcsolatokat mutatják, és nem azt, hogy azok hagyományosan melyik osztályokba tartoznak, ami hasonlóságuk megítélésénél döntő. Jelen esetben a fellebbezési tanács a túl általános és elvont szempontokat automatikusan alkalmazta. A termékek hasonlóságának – azok jellegéből, használatából, rendeltetéséből, valamint versengő vagy kiegészítő jellegéből álló – tényezői nem abszolút jellegűek vagy kizárólagosak más tényezőkhöz képest.

- 25 A jelen ügy sajátosságaira, és különösen a szóban forgó termékeknek a divatszektorba való tartozására tekintettel a termékek hasonlóságát az érintett fogyasztók szemszögéből kell értékelni. Márpedig azok szoros kapcsolatot teremtenek a szóban forgó termékek között, azok közös esztétikai funkciója miatt. E tekintetben a felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács nem értékelte valódi értékén az esztétikai igények jelentőségét a modern társadalomban. A szóban forgó termékek közötti hasonlóság fogyasztó által történő észlelését egyébként tovább erősíti az a körülmény, hogy azoknak gyakran ugyanazok a forgalmazási és értékesítési hálózatai, és azokat gyakran ugyanabból az anyagból, a 18. osztályba tartozó bőrből állítják elő.
- 26 Következésképpen elegendő kapcsolat fűzi egymáshoz a szóban forgó termékeket ahhoz, hogy azok hasonlóknak legyenek minősíthetők. A felperes emlékeztet arra, hogy az OHIM egy korábbi bírósági eljárás során maga is azon a nézeten volt, hogy a 25. osztályba tartozó termékek, valamint a 18. osztályba tartozó, más osztályokba nem tartozó bőrtermékek és bőrutánzatból készült termékek között kiegészítő jellegű kapcsolat áll fenn, azok közös esztétikai dimenziójánál fogva. A felperes szerint e kiegészítő jellegű kapcsolat kiterjed a 18. osztályba tartozó valamennyi árura.
- 27 A felperes hangsúlyozza, hogy az ütköző megjelölések szintén hasonlóak, és ebből azt a következtetést vonja le, hogy a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontját kell alkalmazni.
- 28 Az OHIM a 25. osztályba tartozó termékeknek a 18. osztályba tartozó termékekhez való hasonlósága elemzésének szempontjából a 18. osztályba tartozó termékeknek két csoportját különbözteti meg.
- 29 Ami egyrészt a 18. osztályba tartozó, más osztályokba nem tartozó olyan bőrtermékeket és bőrutánzatokat illeti, mint a személyes kiegészítők, az OHIM úgy véli, hogy azok alapfunkciójukon túl fontos dekoratív, díszítő és esztétikai funkcióval rendelkeznek, amely döntő szerepet játszik a megvásárlásuknál. Másfelől e termékeket

gyakran ugyanazon anyagból gyártják, és ugyanazokon az értékesítési helyeken árusítják, mint a 25. osztályba tartozó termékeket. Ennélfogva, a szóban forgó termékeknek több közös pontja is van, és emiatt minimum enyhe mértékben hasonlóak. A fellebbezési tanács ezért megsértette a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját annak megállapításával, hogy az e termékek közötti különbségek olyan mértékűek, hogy önmagukban véve kizárnak mindenféle összetéveszthetőséget az érintett közönség részéről.

30 Ezenfelül az OHIM azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy állapítsa meg, hogy a termékek elvont vizsgálata lehetővé teszi-e annak megállapítását, hogy közöttük egy esetleges kiegészítő jellegű kapcsolat miatt hasonlóság áll fenn vagy állhat fenn, és adott esetben határozza meg pontosan, hogy melyek lennének a figyelembe veendő területeken az összetéveszthetőség fennállásának megállapítását lehetővé tevő tényezőket illetően a megkövetelt feltételek.

31 Az OHIM megerősíti, hogy a korábbi bírósági eljárások során valóban azon a nézetem volt, hogy a 18. osztályba tartozó egyes olyan termékek, mint a táskák, levéltárcák, pénztárcák bőrből és bőrutánzatból (amelyek a korábbi védjeggyel jelölt azon bőrtermékek és bőrutánzatból készült termékek között szerepelnek, amelyek nem tartoznak más osztályokba), valamint a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő ruházati cikkek, cipők, kalapárak között szoros kiegészítő jellegű kapcsolat áll fenn. Véleménye szerint az Elsőfokú Bíróság ítélezési gyakorlata nem ellentétes ezzel a tézissel.

32 Másrészt, ami a 18. osztályba tartozó többi terméket illeti (bőr és bőrutánzatok, állatbőrök és irhák; utazótáskák és bőrdöngők; esernyők, napernyők és sétatárcák; lovaglőostorok, zoképálcák, nyergesárak), az OHIM úgy véli, hogy ezek jóval távolabb esnek a 25. osztályba tartozó termékektől, és ezek tekintetében az esztétikai dimenzió nem döntő.

- 33 A tárgyaláson a beavatkozó ügy nyilatkozott, hogy a fellebbezési tanács helyesen értelmezte az ítélkezési gyakorlatot, amikor azt állapította meg, hogy a szóban forgó termékek nem hasonlók. A beavatkozó ugyanis úgy véli, hogy a szóban forgó termékek forgalmazási csatornáik általában eltérőek. Ráadásul az esztétikai kiegészítő jelleg túlságosan megfoghatatlan kritérium ahhoz, hogy figyelembe vehető legyen. Ezenkívül a beavatkozó úgy véli, hogy mivel a szóban forgó megjelölések csak enyhe mértékben hasonlók, ezért semmiképpen sem áll fenn az összetévesztés veszélye az érintett közönség szempontjából.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 34 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, „ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjeggyel”. Másfelől a 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii) alpontja értelmében korábbi védjegy a valamely tagállamban lajstromozott olyan védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés bejelentési napja.

- 35 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azt, hogy a vásárlóközönség szemszögéből fennáll-e az összetévesztés veszélye, amelyet az határoz meg, hogy fennáll-e a veszélye annak, hogy a közönség azt hiszi, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól, vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak, az adott ügy minden lényeges elemét figyelembe véve, átfogóan kell vizsgálni (lásd a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv [HL 1989., L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.] 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának – amelynek normatív tartalma lényegét tekintve megegyezik a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjával – értelmezése kapcsán, a Bíróság C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1998.,

I-5507. o.] 29. pontját; és a C-342/97. sz. Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 17. pontját; valamint a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmezését illetően az Elsőfokú Bíróság T-104/01. sz., Oberhauser kontra OHIM – Petit Liberto [Fifties] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4359. o.] 25. és 26. pontját).

36 Ez az átfogó értékelés magában foglalja a számításba vett tényezők, különösen a védjegyek hasonlósága, valamint a jelölt áruk és szolgáltatások hasonlósága közötti bizonyos kölcsönös függőséget. Így a jelölt áruk vagy szolgáltatások kisebb mértékű hasonlóságát ellensúlyozhatja a védjegyek közötti hasonlóság magasabb foka, és fordítva (a fenti 35. pontban hivatkozott Canon-ítélet 17. pontja, a fenti 35. pontban hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer ítélet 19. pontja, a fenti 35. pontban hivatkozott Fifties-ítélet 27. pontja).

37 Az áruk hasonlóságának értékelésénél figyelembe kell venni az áruk kapcsolatát jellemző összes releváns tényezőt, amely tényezők magukban foglalják különösen az áruk természetét, rendeltetését, használatát, valamint versengő vagy egymást kiegészítő voltukat (a fenti 35. pontban hivatkozott Canon-ítélet 23. pontja). Olyan egyéb tényezőket is figyelembe lehet venni, mint például az érintett termékek forgalmazási csatornái (az Elsőfokú Bíróság T-164/03. sz., Ampafrance kontra OHIM – Johnson & Johnson [monBeBé] ügyben 2005. április 21-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1401. o.] 53. pontja).

38 A közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK módosított bizottsági rendelet (HL 1995., L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 2. szabályának (4) bekezdése szerint az áruk és szolgáltatások nizzai megállapodás szerinti osztályozása kizárólag adminisztratív célokat szolgál. Következésképpen az áruk nem tekinthetők egymástól eltérőknek azon az egyetlen alapon, hogy a [nizzai] osztályozás különböző osztályába tartoznak.

- 39 A megtámadott határozat jogszerűségét e megfontolások alapján kell értékelni.
- 40 Hangsúlyozni kell, hogy a fellebbezési tanács kizárólag a szóban forgó termékek összehasonlítása alapján állapította meg azt, hogy nem áll fenn az összetévesztés semmiféle veszélye az érintett közönség szempontjából. Ugyanakkor a szóban forgó termékek hasonlósága, még ha az kis mértékű is, azt a kötelezettséget rója a fellebbezési tanácsra, hogy vizsgálja meg, hogy a megjelölések közötti esetleges nagyobb mértékű hasonlóság nem olyan jellegű-e, amely a fogyasztók képzetében az áruk származását illetően összetéveszthetőségre adhat alapot.
- 41 Ezért tehát meg kell vizsgálni, hogy a fellebbezési tanács azon értékelése, miszerint a szóban forgó termékek nem hasonlók, megalapozott-e.
- 42 Először is, a 25. és a 18. osztályba tartozó árukat gyakran ugyanabból a nyersanyagból, azaz bőrből vagy bőrutánzatból készítik. E körülményt figyelembe lehet venni az áruk hasonlóságának értékelésekor. Mindenesetre tekintettel arra, hogy számos áru készülhet bőrből vagy bőrutánzatból, kizárólag e tényező alapján nem lehet megállapítani az áruk hasonlóságát (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-169/03. sz., Sergio Rossi kontra OHIM – Sissi Rossi [SISSI ROSSI] ügyben 2005. március 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2005., II-685. o.] 55. pontját).
- 43 Ugyanakkor viszont úgy tűnik, hogy a szóban forgó áruk közül egyeseknek ugyanazok a forgalmazási csatornáik. Mindenesetre különbséget kell tenni aszerint, hogy a 25. osztályba tartozó árukat a 18. osztályba tartozó áruknak az OHIM által megjelölt egyik vagy másik csoportjával vetjük-e össze.

44 Egyrészt a 18. osztályba tartozó áruk második csoportját (bőr és bőrutánzatok, állatbőrök és irhák; utazótáskák és bőrröndök; esernyők, napernyők és sétapálcák; lovaglóostorok, zoképálcák, nyergesáruk) illetően a fellebbezési tanács helyesen állapította meg azt, hogy azok forgalmazási csatornái eltértek a 25. osztályba tartozó áruk forgalmazására használt csatornáktól. Az a tény, hogy e két árukategóriát ugyanazokban a kereskedelmi létesítményekben, például nagyobb üzletekben vagy szupermarketekben árusíthatják, nem különösebben jelentős, mivel azokat az értékesítési pontokon belül meglehetősen eltérő jellegű helyeken lehet megtalálni, anélkül, hogy a fogyasztó azoknak automatikusan azonos kereskedelmi származást tulajdonítana (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-8/03. sz., El Corte Inglés kontra OHIM – Pucci [EMILIO PUCCI] ügyben 2004. december 13-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-4297. o.] 43. pontját).

45 Másrészt a 18. osztályba tartozó áruk első csoportját – nevezetesen a más osztályokba nem tartozó olyan bőrtermékeket és bőrutánzattól készült termékeket, mint például a kézitáskák, pénztárcák vagy levéltárcák – illetően hangsúlyozni kell, hogy e termékeket gyakran a 25. osztályba tartozó termékekkel együtt árusítják, nem csak a nagy forgalmazói láncokhoz tartozó létesítményekből álló értékesítési helyeken, hanem szaküzletekben is. Ez olyan tényező, amelyet figyelembe kell venni ezen áruk hasonlóságának értékelésénél.

46 Emlékeztetni kell arra, hogy az Elsőfokú Bíróság korábban már megerősítette – többek között – a „női táskák” és a „női cipők” közötti kis mértékű hasonlóság fennállását (a fenti 42. pontban hivatkozott SISSI ROSSI-ítélet 68. pontja). E következtetést kell kiterjeszteni a bejelentett védjeggyel jelölt, 25. osztályba tartozó áruk egésze, és a korábbi védjeggyel jelölt, 18. osztályba tartozó, más osztályba nem tartozó bőrtermékek és bőrutánzattól készült termékek közötti viszonyra is.

47 Az előzőekben kifejtettekre tekintettel azt kell megállapítani, hogy kis mértékű hasonlóság áll fenn a 25. osztályba tartozó áruk és a 18. osztályba tartozó áruk első

csoportja között. Következésképpen a fellebbezési tanácsnak nem azt kellett volna megállapítania – mindössze a szóban forgó termékek összehasonlítása alapján –, hogy nem áll fenn az összetévesztés veszélye az érintett közönség szempontjából.

48 Ami a 25. osztályba tartozó „ruházati cikkek, cipők, kalapárúk”, valamint a 18. osztályba tartozó, „bőrtermékek és bőrutánzatból készült termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba” megnevezésű áruk esetleges egymást kiegészítő jellegű kapcsolatát illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az ítélezési gyakorlat szerint a kiegészítő áruk olyan, egymással szoros kapcsolatban álló áruk, amelyek egyike annyira nélkülözhetetlen vagy fontos a másik használatához, hogy a fogyasztók azt gondolhatják, hogy ugyanazon vállalkozás felel mindkét termék előállításáért (a fenti 42. pontban hivatkozott SISSI ROSSI-ítélet 60. pontja).

49 Márpedig az olyan termékek, mint a cipők, a ruházati cikkek, a kalapárúk, vagy a kézitáskák, elsődleges funkciójukon túlmenően közös esztétikai funkciót is betölthetnek, azáltal, hogy összességükben hozzájárulnak az érintett fogyasztó külső megjelenéséhez.

50 Az ezeket összekötő viszony észlelését e külső kép megjelenítésében játszott összehangoló szerep esetleges megkeresését figyelembe véve kell értékelni, ami magában foglalja e különféle összetevők összehangolását, azok megalkotásánál és vásárlásánál. Ez az összehangolás különösen a 25. osztályba tartozó ruházati cikkek, cipők és kalapárúk, valamint az őket kiegészítő különféle olyan ruházati kiegészítőcikkek esetében játszik szerepet, mint például a 18. osztályba tartozó kézitáskák. Ez az esetleges összehangolás függ az érintett fogyasztótól, azon tevékenység (többek között munka, sport vagy szabadidő) típusától, amelyhez a külső megjelenést társítják, valamint a szektor gazdasági szereplői marketingtevékenységének erőfeszítéseitől. Ezenkívül az a körülmény, hogy e termékeket gyakran ugyanazokon az értékesítési pontokon árusítják, olyan jellegű, amely megkönnyíti az érintett fogyasztó által a közöttük fennálló szoros kapcsolat észlelését, és azt a benyomást erősíti, hogy azok előállításáért ugyanazon vállalkozás felel.

- 51 Ebből adódóan egyes fogyasztók szoros kapcsolatot észlelnek a 25. osztályba tartozó ruházati cikkek, cipők és kalapárúk, valamint az olyan ruházati kiegészítők között, mint a 18. osztályba tartozó, egyes „Bőrtermékek és bőrutáncból készült termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba” megnevezésű áruk között, és azt gondolhatják, hogy azok előállításáért ugyanaz a vállalkozás felel. Ennélfogva a bejelentett védjeggyel jelölt, 25. osztályba tartozó áruk olyan hasonlóságot mutatnak a 18. osztályba tartozó, „Bőrtermékek és bőrutáncból készült termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba” megnevezésű áruk körébe tartozó ruházati kiegészítőkkel, amely nem minősíthető enyhének.
- 52 Ezért a fellebbezési tanács – anélkül, hogy előzetesen elvégezte volna a megjelölések esetleges hasonlóságának elemzését – tévesen állapította meg azt, hogy a jelen esetben nem áll fenn az összetévesztés veszélye.
- 53 Tekintettel az előbbieken kifejtettekre, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított egyetlen jogalaphoz helyt kell adni, és ebből következően a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni.

A költségekről

- 54 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 55 Mivel az Elsőfokú Bíróság hatályon kívül helyezi a fellebbezési tanács határozatait, és e címen az OHIM-ot pervesztesnek kell tekinteni a kérelmeiben foglaltak ellenére, őt a felperesnél felmerült költségek viselésére kell kötelezni, ez utóbbi kérésének megfelelően. A beavatkozó, mivel pervesztes lett, maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (kibővített negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **Hatályon kívül helyezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának (az R 1191/2004-1. sz. ügyben) 2005. szeptember 21-én hozott határozatát.**
- 2) **Az OHIM-ot kötelezi a saját és az El Corte Inglés, SA költségeinek viselésére.**
- 3) **Juan Bolaños Sabri maga viseli saját költségeit.**

Legal

Wiszniewska-Białecka

Vadapalas

Moavero Milanesi

Wahl

Kihirdetve Luxembourgban, a 2007. július 11-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

H. Legal

elnök